

[Kristen Amby.]

Og det vil altsaa Justitsministeren forbyde i Fremtiden, naar vi kommer og beder om Tilladelse til det!

Man maa virkelig klare Spørgsmaalet: Hvad mener man med Begrebet Husindsamling? En Husindsamling, der foretages, som Socialdemokratiet har foretaget sine Indsamlinger, paa den Maade, at man gaar rundt og sælger Valgfondsmærker til andre end dem, man i Forvejen ved tilhører Partiet ... (Afbrydelse) ... Jo, det har man gjort, det har man heller ikke benægtet. Det har man tilladt ... (Afbrydelse: Hvor har man gjort det? Bevis det! Har De selv købt?).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder Taleren.

Kristen Amby: Nu forlanger man, at jeg skal bevise noget, som man selv har indrømmet man har gjort! Maa jeg sige den ganske bestemte Ting: det er af socialdemokratiske Medlemmer sagt, at man var meget betænkelig ved at forbyde Husindsamlinger, fordi det kunde tænkes at komme i Kollision med Salget af Valgfondsmærker, idet man tit, naar man henvendte sig til Folk i et eller andet fagligt Anliggende, spurgte, om de ikke vilde købe et Valgfondsmærke. Den højtærede Justitsminister har sagt, at det havde man ogsaa Lov til, men her overfor siger vi, og det er Sagens Kærne: Dette er en Husindsamling, og hvorfor skal det saa ikke være tilladt andre at foretage Husindsamlinger, selv om det sker under andre Former?

Justitsministeren (Zahle): Den ærede Ordfører sagde, at Socialdemokratiet ikke har udsendt Folk til at gaa fra Dør til Dør og samle ind, men hvis der ikke desto mindre skulde være sket noget Misbrug i den Henseende tidligere, vil det i hvert Fald ikke gentage sig. Vi faar nu en ny Lov om Indsamlinger, og jeg haaber, at den gennemføres i en saadan Skikkelse, at offentlig Husindsamling bliver forbudt — og saa er det selvfølgelig forbudt for alle Partier.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen opmærksom paa, at „Arbejderbladet“ har gjort udførlig Rede for disse Sager og naturligvis ikke begynder forfra med saadanne Redegørelser, hver Gang det behager det ærede Medlem eller andre Rygtesmede at gentage

deres Beskyldninger. Disse Penge angaaende Skotøjsarbejderne var indsamlet til en ulovlig Kamp; Indsamlingen var lige begyndt paa Slutningen af Skotøjsarbejdernes lovlige Kamp og kom ikke til Udbetaling, fordi der ikke blev nogen ulovlig Fortsættelse af Skotøjsarbejdernes lovlige Kamp. Det er ganske klart, at de Folk, mod hvis Vilje disse Penge var indsamlet, nemlig Lederne af Skotøjsarbejdernes Forbund, og paa Trods af hvem Kampen skulde have været ført videre, i hvert Fald ikke havde Krav paa Pengene, hvilket ogsaa selv den borgerlige Domstol har maattet erklære.

Jeg gentager endnu en Gang, at den nye Lov, der her er Tale om, naturligvis først og fremmest rammer de Partier, som har færrest Penge, og dermed altsaa først og fremmest vort Parti, som skal samle sine Penge ind blandt de fattigste i Samfundet. Og det er jo ikke nogen Tilfældighed, at man netop kommer med en saadan Lov, efter at man selv er kommet ovenpaa i Samfundet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Efter den højtærede Justitsministers sidste Bemærkning vil jeg gerne fastslaa, at det altsaa for Fremtiden er lovstridigt at henvende sig til Fagforeningsmedlemmer, om hvilke man ikke ved, om de er Socialdemokrater, eller hvad de i øvrigt er, og tilbyde Valgfondsmærker. Det synes jeg dog skal fastslaaes.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Leonhard Hansen): Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen sagde, det var Rygter, der var udspredd om disse Indsamlinger. Det var jo ikke Rygter, det ved det ærede Medlem meget godt, det var en notorisk Kendsgerning, at der blev samlet ind til de forskellige Formaal, jeg nævnte i min første Tale. At det var en ulovlig Konflikt, Skotøjsarbejderne var ude i, vidste Kommunerne jo, da de satte Indsamlingen i Gang. Men der var et andet Spørgsmaal, man ogsaa behandlede den Gang, og som man i Dag gaar lidt uden om, nemlig Spørgsmaalet om Hjælpen til Nakskov-Arbejderne. Og naar man nu taler om, at disse Indsamlinger skal foregaa til de fattigste Arbejdere og formentlig ogsaa efter Kommunernes egen Opfattelse foregaa blandt de fattigste Arbejdere, saa min-